

IMÁDSÁG

Istenem, Tőled való az is, amikor otthonom belső szobámban halkán hozzád imádkozom, és várom, mit üzensz. Istenem, hiszem, hogy Neked tetsző, amikor otthon olvasom a Bibliát, és Szentlelked által megelevenednek a betűk, és érzem, szólsz hozzám. Most különösen boldog vagyok, hogy itt lehetek a testvérek közösségében, együtt imádkozhatunk. A felolvasott ige által adj nekünk olyan üzenetet, amit magunkkal vihetünk. Ámen

IGE - János 4 - Jézus és a samáriai asszony

Naponta találkozunk emberekkel. Egyesekről tudomást sem veszünk, mert önmagunkkal vagyunk elfoglalva. Másokat, alig méltatunk figyelemre, csak futólag üdvözljük őket. Nagyon kevés az időnk. Ha mégis elkezdünk beszélgetni, az csak rövid lehet és témája jelentéktelen; információkat osztunk meg egymással, vagy csak az időjárásról beszélgetünk, amikor már nem tudunk mit mondani. Azonban, ha hasonló gondolkodású emberrel találkozunk a helyzet teljesen más, mert az azonos érdeklődési kör összeköt minket, van miről beszélgetnünk. Ha közös célért küzdünk, bizalmas kapcsolat alakulhat ki, a beszélgetések közelebb vonzanak minket, a beszélgetés bensőséges lesz. Elmondjuk akadályainkat, örömeinket és bánatainkat, kiöntjük szívünket. Az embereknek szüksége van valakire, aki meghallgatja, akinek van ideje számunkra, aki megért, ha lemondhatjuk bajunkat, mert ez megkönnyebbülést hoz számunkra. Egy ilyen beszélgetés legyőzi belső magányosságunkat és újra könnyű léptekkel indulhatunk a következő cél felé. Az eltelt években az elzárkózás időszakát éljük. A városokban alig beszélgetnek egymással az emberek. Idegenként élnek együtt, elszigetelve egymástól. Pedig sokszor egyetlen kedves szó, együtt érző gesztus már enyhítene az ember baján, és olykor katasztrófát akadályozhatna meg, mert az emberek szívükben nagy bánatokat hordoznak és ebben a „belső szegénység” „szomjúság” miatt mennek tönkre.

Amikor néhány éve vonattal utaztam Pécsre, útközben a fülkébe beszállt egy fiatal hölgy. Amikor az olvasásból felnéztem, láttam, hogy könnyek folynak az arcán, bánat és csalódás volt látható rajta. Igyekeztem óvatosan, tapintatosan megtudakolni, mi az oka a fájdalmának, nem válaszolt, csak tovább folytak a könnyei. Kezdő teológus hallgatóként elmondtam neki, hogy tudom mit él át, hiszem én is voltam hasonló helyzetben, amikor csalódás és bánat ért folyamatosan és nem értettem mért történik ez, Isten hogy engedheti meg. Az egyik ilyen alkalommal egy templom kertjébe tévedtem, ahol egy kereszt áll, rajta Jézus Krisztus. Fején töviskoszorú, teste sebzett. És akkor megértettem, hogy Isten annyira szeret, hogy feláldozta

értem egyszülött Fiát. Jézus értem szenvedett. Igyekeztem kevés tudásommal elmondani a fiatalasszonynak, hogy bízhat Jézusban, elmondhatja neki minden baját. A nyomorúság, a bajok oka a bűn, segíteni fog, mondja el, tárja fel szívét. A beszélgetésünk itt véget ért, könnyei felszáradtak és remélem Isten elvetette benne a hit magvát.

Ez a bibliai rész arról szól, hogy Jézus, aki minden idők legnagyobb Lelkigondozója volt, hogyan folytatott beszélgetést egy asszonnyal és hogyan vezette el a bűn mélyéről az Istennel való kapcsolatba. Jézustól megtanulhatjuk, hogy kell szolgálatunkban célravezető beszélgetést folytatni. Két teljesen különböző beszélgetőtárs - a bűnösök megváltója és vétkezett asszony - a problémáktól a felszabadult beszélgetésig jut el. Jézus teljes méltóságával, magasztosságával, de egyben gyöngéden, szeretettel és tapintattal igyekszik hidat építeni a köztük lévő két világ között. Látja az előtte álló asszony nyomorúságát, látja a vágyakozást a szabadulás után. Ismeri erőtlenségét, tehetetlenségét, szenvedélyének sötét forrását. A beszélgetés során, a szabadító és gyógyító Ige által akar, közelebb kerülni az asszony megkeményedet szívéhez, mert csak ez tud szabadulást hozni a számára.

Ez az asszony szorult rá legjobban Jézus lelkigondozására. Életét elrontotta, az emberek kerülték, pletykáltak róla, magányos volt. A kútra is egyedül ment. Senki sem volt hajlandó vele menni. Krisztust nem a származását nézte, az asszony sötét múltja sem riasztotta el. Jézus szomjas volt, testileg fáradt; de erről elfelejtkezett, amikor a „szellemileg” szomjas asszonnyal beszélgetett. Ő a bűnösökért jött, hogy inni adjon a szomjazóknak. Miért szomjazunk szellemileg? A bűn miatt, ami elválaszt minket Istentől. Sok ember nem tudja ezt, úgy gondolja a földi célok, a gazdagság, hírnév, hatalom vagy a bűnös élvezetek ki fogják elégíteni. De ezek csak fokozzák a belső ürességet, a szomjúságot, mint amikor a hajótörött a sós tengerből kénytelen inni szomjúságában. A samáriai asszony is már öt férjjel próbálkozott, de egyik házassága sem sikerült, és akivel most együtt él, nem a férje. Egy mai történetet olvashatunk, mennyi házasság fut zátonyra, próbálkoznak csupán csak azért, mert a másik embertől várják a megoldást, a boldogságot. Hányan vannak akik, házasság nélküli kapcsolatban próbálják oltani szomjúságukat. Gazdag emberek, híres emberek nem találták meg a z élet vizét: az életet Jézus Krisztusban – és öngyilkosok lettek. Jézus nélkül nem sikerül, nem sikerülhet, mert minél távolabb kerülünk Istentől annál üresebbek és szomjasabbak leszünk.

Az élet vizét csak Jézus tudja megadni és Ő kész volt adni az asszonynak és minden embernek, aki hisz Őbenne. *„Jézus így szólt hozzá: Menj el, hívd a férjedet, és jöjj vissza!”* Erre az asszony azt válaszolta *„Nincs férjem.”* *„Jól mondtad, hogy férjed nincs, mert őt férjed volt, és akivel*

most élsz, nem férjed: ebben igazat mondtál.” Jézus rámutatott mi az oka az asszony szomjúságának okára, a bűnre. A bűnnek el kellett tűnnie, hogy helyreállhasson a kapcsolat az asszony és Isten között. Az igéből tudjuk „vérontás nélkül nincs bűnbocsánat”, csak Isten Fia Jézus Krisztus törölheti el. János evangéliumának 19,34 versében olvashatjuk „*hanem az egyik katona lándzsával átszúrta az oldalát, amelyből azonnal vér és víz jött ki.*” Előbb a vér, utána a víz. A mi életünkben is ennek a sorrend: előbb hit által el kell, hogy fogadjuk, hogy Jézus Krisztus vére eltörölte bűneinket, mely által tiszták lettünk Isten előtt, felszabadult az akadály köztünk és Isten között, mehetünk hozzá, a Krisztus által előkészített úton. Amikor Istenhez mentem, Jézusban reménykedve megtapasztaltam, hogy a szívem minden szükségét megoldotta, nem voltam többé szomjas, eláradt bennem az élő víz, már nem éreztem többé hiányt, mert az életem célt nyert és tartalmas lett.

IMÁDSÁG

Imádkozzunk azért, hogy Isten adja meg számunkra azt a belső látást, együttérzést azok sorsa iránt, akik az utunkat keresztezik, hogy áldott gyümölcsöt teremjenek ezek a találkozások.

Atyám, kérlek, segíts, hogy szolgálatunk során az Ige által hozzád vihessük a szomjazókat, hogy a beszélgetések alkalmával a hit magját elvethessük a hozzánk fordulókhöz, ahogy Jézus is tette a samáriai asszonnyal. Szeretettel, békességgel, türelemmel, megértéssel tudjunk hallgatni. Erősíts meg minket, hogy együtt örüljünk szeretettednek, és mi is megörvendezhessünk másokat otthon, a munkában és szolgálatunkban. Ámen